

BELGISCHE SENAAAT

 ZITTING 1965-1966.

---

 22 JUNI 1966.

Ontwerp van wet betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij sluiting van ondernemingen.

 AMENDEMENT
 VAN DE HH. SMET EN SIMOENS.

ART. 6.

Dit artikel aan te vullen met een lid, luidende :

« De vergoedingen die ingevolge de toepassing van deze wet worden uitgekeerd, zijn vrijgesteld van alle rechtstreekse en onrechtstreekse belastingen. Zij mogen niet in aanmerking gebracht worden om het jaarlijks inkomen van belanghebbende te bezwaren. »

Verantwoording.

Gezien de Minister, volgens het verslag n° 242, verklaarde dat deze vergoeding niet als loon mag worden beschouwd waarop bijdrage voor maatschappelijke zekerheid mag ingehouden worden of in aanmerking komt voor het voordeel van het vakantiegeld, is het maar redelijk dat ook de belastingen, die deze vergoeding ongunstig kunnen beïnvloeden of het jaarloon van de werknemers zouden kunnen aantasten, worden weggelaten.

De vergoeding waarover het gaat, is immers een kleine tegemoetkoming aan de werknemer die slechts in geringe mate schadeloos wordt gesteld voor het zwaar verlies dat hem treft door de sluiting der onderneming.

A. SMET.
 W. SIMOENS.

 R. A 7169

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

211 (Zitting 1965-1966) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers;
 242 (Zitting 1965-1966) : Verslag.

SÉNAT DE BELGIQUE

 SESSION DE 1965-1966.

---

 22 JUIN 1966.

Projet de loi relatif à l'indemnisation des travailleurs licenciés en cas de fermeture d'entreprises.

 AMENDEMENT
 PROPOSE PAR MM. SMET ET SIMOENS.

ART. 6.

Compléter cet article par un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

« Les indemnités versées en application de la présente loi sont exemptes de tous impôts directs et indirects. Elles ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul du revenu annuel de l'intéressé. »

Justification.

D'après le rapport (Doc. n° 242 du Sénat), le Ministre a déclaré que cette indemnité ne peut pas être considérée comme une rémunération servant de base au calcul des cotisations de sécurité sociale et que son montant n'entre pas en ligne de compte pour le calcul du pécule de vacances; dès lors, il n'est que logique de renoncer à prélever sur cette indemnité des impôts susceptibles d'en réduire le montant et d'amoinrir de ce fait le revenu annuel du travailleur.

En effet, l'indemnité ne constitue qu'un dédommagement très partiel de la lourde perte que subit le travailleur par suite de la fermeture de l'entreprise.

 R. A 7169

Voir :

Documents du Sénat :

211 (Session de 1965-1966) : Projet transmis par la Chambre des Représentants;
 242 (Session de 1965-1966) : Rapport.